

Wijknieuws

Centrum
Voor en Door bewoners

HET STADJE, MIJN SCHATJE

In 1410 werd Purmerend samen met Purmerland door Willem VI als 'ambachtsheerlijkheid' in leen gegeven aan Willem Eggert. Deze verleende op 29 december van dat jaar officieel de stadsrechten aan Purmerend.

Willem Eggert voelde zich meteen thuis en toonde zich een echte Purmerender. Hij wilde graag een beetje ruim wonen, stak meteen de handen uit de mouwen en pakte het groots aan met het bouwen van slot Purmersteijn. Johan van Egmond kocht in 1484 Purmerend en gaf de stad het recht op twee jaarmarkten en een weekmarkt. De jaarmarkten waren voor vee en de weekmarkten werden gehouden op zaterdag (in 1572 door Koning Phillip II verschoven naar dinsdag).

Vooraf door de vele markten is Purmerend een echte stad geworden, maar heeft nog wel een gedeeltelijk historisch centrum met onder andere de Kaasmarkt, Kromme Steeg, kerk, oude stadhuis en verschillende andere mooie panden. Ondanks de aanwas van veel landelijke winkelketens en het aanpassen van de historische gevels, is het centrum voor veel inwoners toch altijd het kleine stadje gebleven. Ook veel toeristen, en bezoekers uit omliggende dorpen, hebben het vaak over 'het stadje' als ze naar Purmerend komen.

Turkije

Rob. Sampimon (raadslid D66) liet een poosje geleden in een krantenartikel weten best blij te zijn met 'het stadje'. Zeker met de Koemarkt, maar dan wel autovrij. In het artikel liet hij ook weten stilletjes te hopen 's zomers minder T-shirts te zien met teksten als 'I LOVE NY' of 'I AMSTERDAM', maar wel veel mensen die een T-shirt dragen met de tekst: 'HET STADJE, MIJN SCHATJE' met daarbij een duidelijke verwijzing naar Purmerend. De eerste die hem een foto kon laten zien van een verre vakantiebestemming waar zo'n shirt in de winkel hangt, kon rekenen op een fles goede wijn.

Onlangs was een stadsgenote op vakantie in Turkije en zag ze in de kashba in de plaats Side een T-shirt met de opdruk 'HET STADJE, MIJN SCHATJE' met een wel zeer originele verwijzing naar onze stad. Na te zijn bijgekomen van verbazing werd er even stevig onderhandeld, eigenlijk het bekende handjeklap van de veemarkt – waarmee Purmerenders wel raad weten – en kon het shirt mee naar Purmerend.

Oxford Street

Bij thuiskomst werd via de wijkkrant onmiddellijk contact opgenomen met Rob. Sampimon, maar toen bleek dat een andere Purmerender eenzelfde shirt al had gefotografeerd op Oxford Street, Londen. Het kostte enige moeite, maar uiteindelijk werd men het eens dat Turkije echt de gevraagde 'verre bestemming' was. Het cadeau geven van het shirt gaf de doorslag. In 'het stadje' werden de foto's en

het shirt, namens de winnares door de redactie overhandigd en de fles wijn in ontvangst genomen.

Van ambachtsheerlijkheid naar een grote stad. Willem Eggert en Johan van Egmond zullen waarschijnlijk nooit gedacht hebben dat men zeshonderd jaar later het centrum van een stad met bijna tachtigduizend inwoners, liefdevol omarmt als 'het stadje'.

Koemarkt-mysterie

De bomen op de Koemarkt staan op hun nieuwe plek. Er moest flink gegraven worden om ruimte te maken en archeologen stonden paraat om eventuele bodemvondsten op te tekenen en veilig te stellen.

Er is echter niet veel waardevols gevonden. Dat was ook niet te verwachten want veehandelaars lieten ook vroeger de gouden munten niet zomaar over straat rollen. Tijdens de graafwerkzaamheden kwamen wel enige oude fundamenten te voorschijn. Op een tekening van Jacob van Deventer uit 1560 is op deze plek een kerk te zien en historici gaan ervan uit dat het om het Ursula Klooster gaat.

Er kon helaas niet verder worden gezocht en zo verdwenen de muren weer onder de grond. Na een paar pittige gesprekken mocht er opnieuw worden gegraven en kregen de archeologen twee dagen de tijd om uit te zoeken of het de muren van het klooster zijn.

De Koemarkt zal vermoedelijk de komende jaren niet opnieuw worden omgespit, dus blijft het een mysterie hoe groot het klooster was en waar het precies heeft gestaan.

Na ruim vijfhonderd jaar hebben we een glimp kunnen opvangen, maar de Koemarkt heeft z'n verleden weer mee de grond in genomen. Zand erover.

Afiyet olsun

'Afiyet olsun' is de Turkse term voor 'smakelijk eten' en dat gebeurde onlangs tijdens een gezamenlijke maaltijd in het VIP-centrum aan de Wilhelminalaan.

VIP staat voor Vrouwkracht in Purmerend en organiseert regelmatig activiteiten voor vrouwen.

De vrouwen komen uit alle windstreken en volgen cursussen, krijgen voorlichting over uiteenlopende onderwerpen of drinken gezellig samen een kopje thee of koffie. Deze keer organiseerde het Turks Contactvrouwenwerk een kookworkshop waarbij het Turkse streekgerecht 'Mercimekli börek' werd gemaakt. Dat is een soort hartig gebak gevuld met groene linzen. Eerst werd het deeg gemaakt, daarna gevuld met linzen en tenslotte gebakken in de oven waarbij al snel heerlijke geuren door het gebouw zweefden. Ter afsluiting werd er gezamenlijk gegeten, waarbij het gebak verdween als sneeuw voor de zon. Bij VIP zijn alle vrouwen welkom en u hoeft echt geen buitenlandse taal te spreken, of te kunnen verstaan. Er worden veel activiteiten georganiseerd en de kleine kinderen kunnen gewoon mee. Ze worden opgevangen en beziggehouden.

Op 25 maart is de volgende kookworkshop en het gerecht is nog even een verrassing. Voor informatie: Zohra Azzouz, telefoon (0299) 454 400, of loop even binnen bij VIP-centrum, Nieuw Vooruit, Wilhelminalaan 1a.

HAZEPOLDER

Het is voorjaar en de Hazepolder ziet er prima uit. Struiken die het zicht belemmerden zijn gesnoeid en perken geschoffeld. De mannen met de papierprikkers zijn druk in de weer geweest en de veegauto heeft de goten schoongemaakt.

Waar auto's geparkeerd staan wil wel eens wat blijven liggen, maar zwerfvuil komt ergens vandaan, bijvoorbeeld uit opengewaaide vuilcontainers. In dat geval kan er een melding naar de gemeente gemaakt worden. Meestal wordt er dan meteen actie ondernomen, maar zelf even opruimen kan natuurlijk ook. Via een melding bij de gemeente, wijkkerngroep of het wijkkantoor kunnen allerlei zaken geregeld worden. Bijvoorbeeld het aanleggen van uitstaptegels, verplaatsen van de vlaggenmast, snoeien van de boom op het pleintje, plaatsen van parkeerpalen, snoeien van struiken bij het

fietspad, opruimen van gedumpte spullen, schoonmaken van de speeltuin en tal van andere zaken.

Ook de wijkkerngroep doet flink mee met onder andere het Kanaaldijkproject, dat uit eigen budget is gefinancierd. Ook het opfleuren van de entree aan het Troelstraplein valt hieronder. Tijdens de actie 'Purmerend Schoon' op 21 maart jl. was de wijkkerngroep op verschillende plekken in de stad ook van de partij onder het motto: een schone wijk begint bij jezelf.

Mini-expositie

Volgend jaar bestaat Purmerend 600 jaar als stad en in die tijd is er nogal wat gebeurd. Veel is terug te vinden in musea, geschiedenisboekjes en archieven, maar ook particulieren bezitten leuke verzamelingen.

Een van hen is Corwim de Jongh, al van jongs af aan geïnteresseerd in de geschiedenis van Purmerend. Elk vrij uurtje stond hij tot zijn knieën en ellebogen in de modder te graven. Het heeft een mooie, waardevolle verzameling opgeleverd en een deel daarvan wil hij graag laten zien door middel van een mini-expositie. De historie van het pand aan de Kaasmarkt (vanaf 1786) is te zien op foto's en advertenties. Daarnaast toont hij een verzameling bodemvondsten, bijvoorbeeld: uit been gesneden dobbelsteentjes, het oudste in

Purmerend gevonden stenen gebruiksvoorwerp, majolicaborden, kopergravures en een op de Varkensmarkt opgegraven wijn-, of olijfoliekruik. Foto's geven een beeld van het dempen van de Weere, het slopen ten behoeve van het WEC en een uniek kijkje in de Bultstraat. De expositie is opgezet vanwege de feesten volgend jaar, maar als u nu al wilt komen kijken, bent u van harte welkom op Kaasmarkt 11. Openingstijden: als de deur los is (meestal op zaterdag).

Nieuwbouw Nieuwstraat

De Nieuwstraat doet zijn naam eer aan, want er wordt flink vernieuwd. Binnenkort gaan de oude panden van Zijp met de naastgelegen gebouwen tegen de vlakte. Op de plek van 'het oudste huisje van Purmerend' wordt inmiddels volop gebouwd.

Bij de Oude Sluis is café-koffiehuis De Kluif gesloopt en wordt er hard gewerkt aan een nieuwe horecaruimte met daarboven twee starterswoningen. Op de bovenste verdieping komt een appartement. In het oude pand zaten ooit Dekker (met schoenen) en Potma (met een fietsenzaak), die later werd overgenomen door de familie Greuter. Menig Purmerender heeft daar zijn, of haar, eerste fiets gekocht en in de kleine, smalle werkplaats achter de winkel heeft Joop van de Berg ontelbare banden geplakt en

reparaties uitgevoerd. In 1976 heeft Juffermans de zaak overgenomen en daarna is het enige tijd gebruikt door de NNC vanwege een verbouwing van het pand aan de overkant. Op 3 maart 1979 begonnen Bertus en Nel Schuurman een café-koffiehuis met de naam: De Kluif. Drie jaar later ging de zaak failliet en ging het verder met een andere eigenaar. De Kluif is verhuisd naar het Wormerplein, maar binnenkort kan er op deze plek weer gegeten en gedronken worden.

Kunst in de wijk

Onze kunstredacteur is nog steeds op zoek naar kunst in de wijk en kwam deze keer terecht in de raadzaal van het gemeentehuis aan de Purmersteenweg.

Het daar aanwezige kunstwerk met de naam 'Glasobject Raadzaal' beslaat een groot gedeelte van de zijwand. De PvdA-fractie zit er met de rug naartoe, maar Hare Majesteit – die (een beetje scheef) aan de andere kant hangt – heeft er prima zicht op. Het kunstwerk bestaat uit zes afzonderlijke delen. Elk deel is samengesteld uit vier transparante glasplaten en een spiegel waarop voorstellingen zijn gezandstraald en gezeefdrukt. De platen zijn elk 100 x 130 cm groot en afzonderlijk zichtbaar. Uitgangspunt van het kunstwerk is het door elkaar heen lopen van

ruimte en tijd. Purmerend is stukje voor stukje uit elkaar gehaald en op een andere manier weer opgebouwd. Hierbij zijn kenmerkende onderdelen van de stad vervangen, verdraaid of in een andere context geplaatst. Ook lopen heden, verleden en toekomst door elkaar heen. Het zijn beelden van de stad, het heelal, een doolhof en plattegronden die met tussenruimtes op en voor elkaar zijn gestapeld. Het kunstwerk is gemaakt in 1994 door Mary Schoonheydt uit Amsterdam.

